

“Моя місія – допомагати своїй державі та українцям» - Соломія
Здорова

У нелегкий час для нашої країни, під час боротьби нашого народу за свободу та успішне майбутнє наступних поколінь, важливу роль у супротиві ворогу відіграє боротьба українців на інформаційному фронті. Талановита дівчина та блогерка Соломія Здорова, після початку повномасштабного вторгнення Росії на територію України займається волонтерством, відвідує мітинги та висвітлює всю правду про злочини окупантів у своєму блозі. Неодмінно блогерська діяльність допомагає у боротьбі на інформаційному фронті під час війни. Соломія має близько 60 тисяч підписників, невелика частка яких - росіяни.

- Пригадайте будь ласка перший день війни. Якою була ваша реакція?
- Насправді, перший день війни дуже важко згадувати... У мене був шок. Я із сім'єю була на відпочинку, тому мій ранок розпочався на Шрі-Ланці. У мене не було інтернету. За сніданком я побачила, що мої батьки та сестра чимось засмучені. Спитавшись : “Що сталося?”, мама

відповіла: “ Війна почалася!”. Я одразу почала телефонувати своєму хлопцю, друзям, родичам, для того, щоб зрозуміти, що відбувається. Пізніше я відкрила стрічку новин. Читаючи жахливі речі, я почула плач, який лунав із сусіднього столика. Це були сльози розпачу української сім'ї...

- Чи змінила війна ваше життя? Яким чином?
- Звісно, що війна змінила моє життя. Мені здається, що воно уже ніколи не буде таким, як до початку війни. Змінилися цінності, ті

речі, які для мене були глобальними, у теперішній час не мають значення. Найголовніше зараз - людське життя та любов. Тільки в цьому є сенс та сила. Щодо повсякденного життя, то до мене у Варшаву переїхала моя сім'я і ми довгий час мешкали разом. Також я почала займатися волонтерством та відвідувати мітинги.

- Що саме вас надихнуло приймати активну участь у інформаційній війні?
- Це моя місія. У мене є вплив на велику кількість аудиторії, який потрібно використовувати правильно. У такий спосіб, у мене є можливість допомагати своїй державі. У кожного українця прокинувся шалений патріотизм та бажання робити усе можливе для своєї Батьківщини.
- Також я помітила, що ви почали вести блог українською мовою, хоча раніше інформація висвітлювалася російською. Що стало причиною цього?
- Я завжди розмовляю українською мовою у повсякденному житті, але з друзями російською. Блог я вела російською мовою, для того щоб охопити більшу кількість аудиторії. Це правда. Тому половина моєї аудиторії були жителі Росії та Білорусі. Після початку повномасштабної війни та моєї боротьби на інформаційному фронті від мене почала відписуватися велика кількість людей. Але нехай йдуть, тому що я хочу, щоб зі мною залишалися односторонці. Тому я вирішила підтримати наш український ринок перейшовши на рідну мову та показати приклад іншим, що це просто та круто.
- Якою була реакція російської аудиторії до інформації про жахливі події, які відбуваються на Україні ?
- Спочатку вони писали "це не ми" або "ми нічого не можемо зробити" - типова відповідь росіян. Жахливим було те, що я чула такі слова не тільки від аудиторії, але й від друзів. Я намагалася їх переконати, донести правду, але пізніше зрозуміла, що немає ніякого сенсу, адже їм роками подають іншу інформацію, тому вони психологічно не можуть подолати цей бар'єр та повірити у нашу правду. Тому, погроз було дуже багато. Були випадки, коли бажали мені та рідним смерті, через що я плакала, бо не розуміла, як люди можуть бути настільки

жорстокі. Але після звірств у Бучі, Гостомелі та інших містах нашої незламної України, я зрозуміла, що ті повідомлення, які вони мені пишуть, лише квіточки і не потрібно звертати на них увагу.

- Щодо допомоги ЗСУ та потребуючим. З чого почалася ваша волонтерська діяльність? Як ви розвиваєте її, з ким співпрацюєте?

- За час війни, я займалася різною волонтерською діяльністю, всюди, де я могла бути корисною. Почалася моя діяльність з розповсюдження інформації. Я прокидалася, заходила у свої особисті повідомлення і бачила безліч запитів від людей, які

потребували допомоги і я старалася допомагати кожному, різними способами. Пізніше я зрозуміла, що можу бути корисна не тільки як блогер, а й як графічний дизайнер, художник. Також моя подруга запропонувала робити патріотичні футболки, продавати та відправляти усі кошти на армію. Ще співпрацювала з різними маленькими організаціями, наприклад студентська організація, з якою ми збирали кошти, потім закуповували усе те, що неможливо було придбати в Україні через дефіцит та відправляли хлопцям у Київ та Житомир.

- Як ви вважаєте, чи важливо відвідувати мітинги за кордоном? Чи приймаєте ви активну участь у цьому?
- Так, звичайно. Я стараюся відвідувати усі мітинги у Варшаві, адже я вважаю, що це є обов'язком кожного українця, який знаходиться за межами нашої Батьківщини, для того щоб привернути світову увагу. 9 травня ми робили такий перформанс, а саме фарбували білі простирадла та одягу

червоною фарбою, наче це кров, щоб показати безневинних жертв російської влади. Наша місія була зупинити російських послів, і нам це вдалося. Але вони сказали, що це постанова і почали насміхатися з нас, після того як люди облили їх червоною фарбою. Я впала одному чоловікові під ноги, ніби як жертва, а він просто переступив мене та посміявся. Це жакливі люди... Ми не думали, що на цей протест прийде стільки людей, але це ще раз показало, що наша нація єдина, сильна та незламна!

- Що ви зробите, у першу чергу, після перемоги України?
- Поїду додому! Зустрінуся з рідними, друзями. Буду цінувати кожен момент під мирним небом, на рідній землі. Буду святкувати перемогу разом з усією країною! Слава Україні!

